

[Bolligministeren]

hvor jeg forstår, at Venstre har helt den samme opfattelse som regeringen, nemlig at det at satse på, at ledig arbejdskraft kommer i arbejde med at forbedre vore ejendomme, er en god målsætning.

Med disse bemærkninger mener jeg jeg har kommenteret alle de rejste synspunkter og takker for den velvillige modtagelse.

At Fremskridtspartiet principielt er modstander af forslaget, kommer ikke som den store overraskelse for mig, men jeg synes naturligvis, det er udmærket, at Fremskridtspartiet ligesom alle andre vil gå ind i udvalgsarbejdet for at gøre forslaget bedre. Jeg er også bestemt åben for argumenter, hvis man kan gøre den forenkling endnu bedre. Der vil sikkert være forskellige opfattelser af, hvordan man gør forslaget bedre, men vi vil overveje de forskellige forslag, og er der et generelt ønske, som alle kan tilslutte sig, er jeg selvfølgelig åben for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 282:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (Midlertidig opholdstilladelse til spontane asylansøgere).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 28/4 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Dorte Bennedsen (S):**

I efteråret 1992 vedtog Folketinget lovfor-

slag nr. L 41, som var den første lov om at give midlertidigt ophold til visse personer fra eks-Jugoslavien. Loven, som byggede på en opfordring fra UNHCR, omfattede kun personer, der var indrejst før den 1. december 1992.

I Retsudvalget var der bred enighed om det rigtige i, at forslaget kun omfattede mennesker, der var indrejst før lovens ikrafttræden. Baggrunden herfor var dels den helt uoverskuelige situation, der opstod i løbet af efteråret i Jugoslavien, dels at det var en helt ny form for opholdstilladelser, der skulle indføres.

Men der var også enighed i udvalget om, at der skulle foretages en status her i foråret 1993. Og det er denne status, der er gjort, og som har resulteret i det forslag, som nu ligger på vores bord.

Socialdemokratiet kan støtte forslaget, og vi vil også gerne udtrykke tilfredshed med, at disse mennesker med midlertidig opholdstilladelse fortrinsvis anbringes i de nye flygtningelandsbyer, fordi det giver gode muligheder for at give dem en mere meningsfyldt dagligdag og for at gennemføre det undervisnings- og uddannelsesprogram, som skal komme dem til gavn, når de vender tilbage til det tidligere Jugoslavien.

I de forhandlinger, der foregik i efteråret mellem den daværende regering og Socialdemokratiet om indførelse af visumpligt over for visse af de tidligere jugoslaviske republikker, blev der også indgået en aftale om, at Danmark skulle følge opfordringen fra UNHCR om at modtage krigsfanger og deres nærmeste familie. Den daværende justitsminister satte i første omgang denne kvote til 100, og den forhøjede han senere til 200 personer.

På baggrund af problemets omfang og i lyset af, hvor mange krigsfanger andre lande inviterede, fandt vi imidlertid ikke, at denne kvote var rimelig, men vi havde ikke på det tidspunkt mulighed for at få den forhøjet yderligere.

Det er derfor med tilfredshed, at vi kan konstatere, at indenrigsministeren med hjemmel i lovforslag nr. L 41 har taget initiativ til at forhøje kvoten, således at Danmark nu kan modtage i alt 800 personer.

Vi kan således tilsige det foreliggende forslag en hurtig og velvillig behandling.

John Vinther (KF):

Da vi her i Folketinget i efteråret 1992 ved-